

Den danske dikteren

I København bodde det en dikter som het Kasper. Han var så redd for å slippe opp for ideer at han ofte ikke kunne finne på noe å skrive om. Han gikk til doktor Mørk, som var spesialist på slike problemer.

Kasper gikk på biblioteket for å lese om Norge. Han fant en bok av Sigrid Undset som het Kristin Lavransdatter. Han likte boken så godt at han skrev et brev til Sigrid Undset og ba om å få møte henne. Sigrid Undset, som bodde på Lillehammer, svarte ja. Og slik skjedde det at Kasper dro på ferie til Norge for å treffe Sigrid Undset.

Kasper vandret langs landeveien mot Lillehammer, og det begynte å regne. Han fikk lov til å overnatte på den nærmeste gården til regnet gav seg. Men det regnet i flere uker, så Kasper ble der lenge. Og han ble forelsket i datteren på gården. Hun het Ingeborg. Nå hadde Kasper plutselig mye å skrive om.

Ingeborg likte Kasper godt, men hun var forlovet og skulle gifte seg med odelsguttene på nabogården. Rett før bryllupet klippet Ingeborg en bit av håret sitt og gav til Kasper. Hun lovt å ikke klippe seg igjen før de var gjenforent. Dette syntes Kasper var rart. Han ble lei seg og glemte helt å besøke Sigrid Undset. Han dro rett hjem til Danmark.

odelsgutt:
den som skal
arve gården

Ingeborg heldt løftet sitt. Håret hennar blei fleire meter langt. «No må du klippe håret før eg snublar i det og vrikkar ankelen,» sa mannen hennar. «Det finst verre ting enn vrikka ankel,» sukka Ingeborg.

Akkurat då fekk ektemannen hennar ei ku i hovudet. Det gjekk bra med kua, men ikkje med ektemannen. Ingeborg blei enkje. Ho skreiv brev til Kasper for å høyre om han ville gifte seg med henne. Brevet nådde aldri fram til Kasper. Ingeborg venta forgjeves på svar.

forgjeves:
utan at det
nyttar

Oppgåver:

Sjå Elevbok 5A side 177.

Gjer oppgåvene 4, 5, 6, 7, 8 og 9.